

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

ustura 50



-Ramazan gülleri bunlar...
Mis kokuluuu!...

RAMAZAN ÖZEL SAYISI

Yusuf Ziya Ortaç (Çimdik)

İFTAR TOPU

Bütün zengin konakları gibi o yıllarda Fetva Emini Hacı Cemaleddin Efendi hazretlerinin iftarı da herkese açıktı. Selâmlığa devlet ricalinden mahalle bekçisine kadar her sınıftan insan gelir ve misafirler derecelerine göre ya efendi hazretlerinin, ya ağaların sofrasına otururlardı.

Haremde de hanım efendilerle kalfalar için böyle iki sofrakurulurdu.

Cemaleddin efendi hazretlerinin iftarları pek ünlüydü. O zamanlar. Hele türlü türlü reçeller, çeşit çeşit zeytinler, peynirler ve havyarlarla süslü iftar sinileri...

Midesi ve zevki için servetini ni avuç avuç harcamaktan çekinmeyen, kendi tabiriyle Arabistan'ın tatlıları, Hindistan'ın baharları ve Frengistan'ın turşuları ile de misafirlerini ağırlardı.

O gün topa beş dakika kala Cemaleddin efendi hazretleri okumasını bitirip altın çerçeveli gözlüğü gününü mahfazasına yerleştirdi. Sırtında ipek Şam hırkası, elinde kuka tesbih, odasından çıktı. Koca konağın içinde çıt yoktu. Misafirler so-

raların başında, dudaklarında ses-siz bir dua ile iftar topunu bekli-yordular. Konak, İstanbul'un uzak bir köşesinde büyük bir bahçe içindeydi. Top ve ezan sesi kolay duyulmazdı. İftar zamanlarında, bütün yüzleri solgunlaşmış oruçluların kulağı kırışte bulunur ve topun atıldığı ilk müjdeleyen âdeta gizli bir hürmet ve muhabbet kazanırdı...

Cemaleddin efendi hazretleri yemek odasına inmek için ağır ağır selâmlık dairesine doğru ilerlerken, artan bir iştahla vekilharcın hazırladığı iftar tepsisini yutkunarak düşünüyordu. Tam selâmlığa geçeceği sırada yanından çiçek açmış bir bahar dalı gibi bir gölge ürpererek geçti.

Efendi hazretleri birden duraklamıştı:

-Kimsin sen bakayım?

Tatlı, peltek bir çerkes Türk çesi fısıldadı:

-Şayanıdil cariyeniz efem...

-Sokul bakıyım şöyle... Sen ne zamandan beri konaktasın?...

-Bir ay oluyor efem...

-Hele bak köftehora... Nasıl kaçtın bu kadar zaman gözünden?

Şayanıdil on sekiz yaşında henüz dalından koparılmış buğusu üstünde kütür kütür bir salkım üzümüdür.

Yaşı altmışında, gönlü yirmisinde, keyif ehli bir insandı Cemaleddin efendi hazretleri. Sesi âdeta kahkahalaşarak sordu:

-Kız bunlar ne bunlar?... Ay - va tatlısı mı yoksa turunc mu?

-Bilmem efem...



Sonra iki parmağı ile alt dudağını tutup sıkıttı:

-Ya bunlar?...Çilek mi kiraz mı?...

-Bilmem efem...

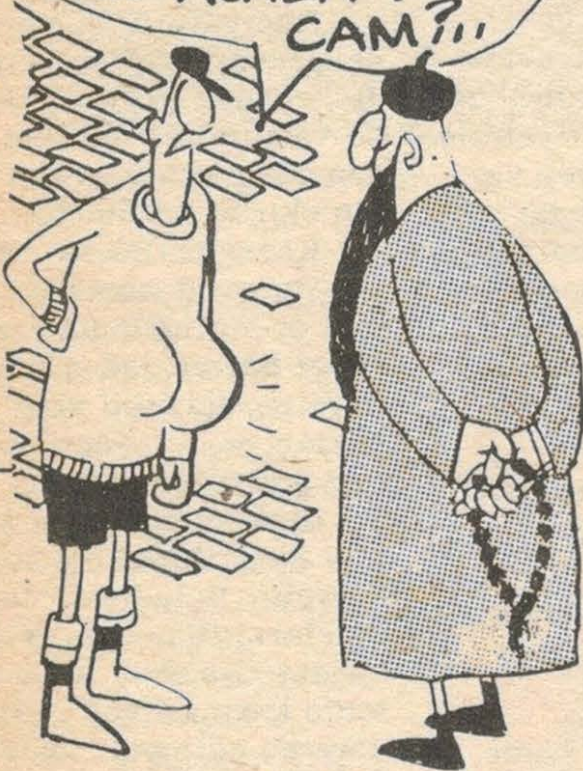
-Bak hele elmasiyeye...

Derken efendi hazretleri bu tepeden tırnağa nadide iftarlığa dayanamadı ve oruç keyfiyle saldırınca ikisi birden halının üstüne yuvarlandı.

Aşağıda iftar sofrasındaki misafirler iftar topunun konağı böyle sarsmasına şaşarak oruçlarını bozdular.



İKİ GOL YEDİM,
ORUCUM BOZULDU
MU ACABA HO-
CAM?!!



BEKTAŞİNİN ORUCU

Bir toplantıda ev sahibi, misafirlerine,

-Bu ramazan oruç tuttunuz mu? diye soruyormuş.

Misafirlerden biri,

-Ancak bir gün.. demiş.

Arkadan da orda bulunan Bektaşî'ye sormuş:

-Erenler, siz?

Bektaşî,

-Beyfendi benden bir gün fazla tutmuş! demiş.

SÜNNET

Bektaşî ramazan'da oruç yediği halde her gece sahura kalkıyormuş. Bir hoca,

-Yahu, demiş, hadi oruç tutmazsın anladık, ne diye sahur yersin?

Bektaşî,

-Ne yapalım erenler, demiş, farzı yerine getirmeye gücümüz yetmiyor, hiç olmazsa sünneti yerine getirelim...

SIYIRIP GEÇTİ

Ramazan'da topu topu birgün-cük oruç tutacakken dayanama-yıp onu da yemiş olan Bektaşî'ye bayram'da sormuşlar:

-Nasıl, bu ramazan sana dokundu mu?

Bektaşî,

-Yooo, demiş, az kalsın dokunacaktı ama sıyırıp geçti.

KARAGÖZ'ün VERGİCİLİĞİ

(Göstermelik kalktıktan sonra Hacivat şu şarkıyı okuyarak gelir.)

Sana dil vereli canâ
Derûnüm yanmada hâlâ,
Hacivat-Oooooof,hay
haak!

Karagöz:(Pencere -
den)-Kaldır kafanı da
Aksaray alanındaki ge-
çit denilen şu rezilliğe
bir bak!

Hacivat(Gazel okur)
Çok şükür kûşe-i dev-
rana kuruldu perde,
Seyredin Meclis-i ya-
ran'a kuruldu perde!

Karagöz-Nerde?

Hacivat-İşbu yerde
kuruldu perde

Karagöz-Aman Ha -

civat,belediye memurla-
rı duymasın.

Hacivat-Neden?

Karagöz-Neden ola-
cak,belediyenin bütçe-
si zaten tamtakır, per-
de kurulmuş diye vergi
almaya kalkarlar. Yal-
nız belediye alsa iyi.Bir
de hükûmet vergi alır.

Hacivat-Caaanım e-
fendim,bu perde o senin
bildiğin perdelerden de-
ğil,bu hayal perdesi...

Karagöz-Ayol,senin
hayal perdesi dediğin şey
şimdi yediden yetmişe
hepimizin gözünde var..
Hele seçim sonrası şu
günlerde,kulağımızda pa-
muk,gözümüzde perde..

Vallahi vergi alırlar.

Hacivat-Peki ama Ka-
ragöz'üm,hayal perde -
sinden vergi alınır mı
hiç?

Karagöz-Elbet alınır
Belediyemiz de,hükûme-
timiz de neden,nerden
vergi alacağız diye şa-
şırmış,onun için de
bir uçanla kaçan zor
kurtuluyor,yakaladığı-
nın anasını ağlatıyor..

Hacivat- Yok canım
perdeden vergi alınsay-
dı,ar-haya perdesinden
de vergi alır,yabancı -
dan borç almadan zen -
gin olurdu hükûmet...

Karagöz-Bulsa on -
dan da vergi alacak ...
İşte ondan,kodamanlar
vergi ödememek için ar
haya perdelerini yırtı -
yorlar ya... Geçtiği -
miz yaz,güneş vurma -
sın diye,kavuşumun al-
tına mendilimi açıp koy-
muştum.Belediye me-
murları,"Vaaay, sen
ruhsat almadan kafana
tente kurmuşsun" diye
çalyaka edip götürdüler.

Hacivat-Hadi ordan
münasebetsiz,müfsit mü-
nafık,azılı muhalif sen
de...

Karagöz-Ulan Hacı -
cavcav ,öyle iktidar ga-
zetesinin imzasız baş -
yazarı gibi konuşma,fo-
yanı,boyanı ortaya ko-
rum ha..

PERDE GAZELİ

Hayal ,evet,ne var ki burda gerçeğin hayali var,
Dışında perdenin gülünç,derinde çok melâli var.

Çıkar mıkar gözetmeden hayal deyip de herkesi,
Bu perdeden eleştirin,ne olmak ihtimali var?

Derin düşün,biraz da gül,alıp da ders bu perde
den,
Küçüklerin ,büyüklerin ,görüp duyun ne hali var'.

Bu yükseliş sürer sanıp nedense halkı hor gören,
Gelir bunun da bir sonu, bunun da bir zevali
var'.

Görüntüler ki yansıyor bu perdeden: hayatımız,
Sizin,bizim mahallemiz,fakir,zengin ahali var'.

Hacıvat-Yani hayal perdesinden vergi mi alıyorlar?

Karagöz-Yalnız ha - yal perdesinden değil ha - yalden bile vergi alıyor - lar şimdi.

Hacıvat-Ne gibi?

Karagöz-Bak şimdi ben vergici olayım, sen de yurttaş ol, ne gibi vergi alındığını gör... Sahi, senin ev derdi ne oldu Hacıvat?

Hacıvat-Hiç sorma Karagöz'üm, ev sahibi kirayı artırmak istiyor, artırmazsak icraya ve - rip bizi evdensepetliye - cek... Ah, başımızı so - kacak bir evimiz olsay - dı... Şöyle dört yatak o - dası, salon salamanje...

Karagöz-Kaç katlı olsun?

Hacıvat-Eh olmuş - ken olsun.. Üç katlı ol - malı... Birinde biz otu - ruruz, ikisini de kira - ya verip geçiniriz.

Karagöz-Kaloriferi de olsun mu?

Hacıvat-Olsun ya ... Olmuşken tam olsun.. Manzaralı da olsun.

Karagöz-Başka?

Hacıvat-Iyi bir mev - kide olsun ki, kızı yük - sek aileden birine gelin edelim...

Karagöz-Çarşıya pa - zara yakın mı olsun?

Hacıvat-Olsun ya...

Caddeye, durağa da ya - kın olsun..

Karagöz-Ver baka - lım yüz bin lira...

Hacıvat-Ne yüz bin lirası yahu...

Karagöz-Vergi be...

PERDE GAZELİ

Mum erir, içten yanar kalp, dışta şendir perdemiz,
Der bizindir, neşemizden bir nişandır perdemiz!

Bak, sıcak gözyaşlarımdan damlayan mum damlası,
Kapkaranlık olsa dünya, kehkeşandır perdemiz!

Kimse bilmez halimizden perdemiz gizler bizi,
Gerçeği söyler özünden nam ü şandır perdemiz!

A.N.

Herifin iyi mevkide, man - zaralı, kaloriferli kos - koca apartımanı var, bir

de vergi kaçırarak...

Hacıvat-Yahu, bizim ki hayal...

Karagöz-Ulan sen bu güzel hayalleri kimin sa - yesinde kurdun? Hükû - metin... Başında iyi bir hükûmet olmasa böyle tatlı hayaller kurabilir misin? Ver paraları...

Hacıvat-Köftehor .. Ben vergici olayım da sen yurttaş ol bakalım..

Karagöz-Ben doğma büyüme yurttaşım zaten.

Hacıvat-Peki öyley - se, hayal et bakalım ...

Beşaltı katlı bir apartı - manın olsun mu?

Karagöz-Olmaz ki...

Hacıvat-Canım sahi - den değil ya, vergi ver - mek için.. Hayalden...

Karagöz-Ulan ben sa - na yurttaşım diyorum , hiç yurttaşın hayali o ka - dar geniş olur mu? (Ha - cıvat'ın ensesine tokadı yapıştırır)

Hacıvat-Yıktın per - deyi eyledin viran.. Ko - şup sahibine haber ve - reyim heman...

Karagöz-Yetiş ya ço - ban sülüman...

AMAN!

Bektaşiyi, rama - zan günü oruç yedi diye kadı'nın önüne çıkarmışlar. Kadı,

-Alın, buna beş yüz sopa vurun! de - yince Bektaşi,

-Aman efendi hazretleri, demiş, ya sayı bilmiyorsun, ya hiç sopa yemedin...



BİR DAHA SARMAM

Bektaşi'yi oruç yer - ken yakalayan zapti - ye çavuşu, açmış ağ - zını, yummuş gözünü..

-Ulan! demiş, hadi Allah'tan korkmuyor - sun, şu başındaki sarık - tan utan.

Bektaşi boynunu bükmüş,

-Bağışla suçumu a - ğam, demiş, vallahi de billahi de bir daha sar - mam...

RAŞİT RIZA'NIN BİR ANISI:

Eski Günlerde

Bir ramazan akşamıydı.

Topa yarım saat var. Sergiden halk boşanıyor. Kapının önünde Kanbur Nazif, Borazan Tevfik'in ayağına basar. Tevfik birden parlar:

-Kör müsün be herif! Nasırımı ezdin...

-Herif babandır... Ağzını topla!

-Ulan, ölmüş babamdan ne istiyorsun... Olur şey değil be..Hem suçlu, hem güçlü...

Gürültüyü işitenler yavaş yavaş kavgacıların etrafını alırlar.

-Yani ne demek istiyorsun?

-O benim bileceğim şey!...

-Herif sus.. Elim ayağım titriyor. Alimallah şimdi seni tepeleirim.

-Cart! Kaba kâğıt... Kimi tepeliyorsun be?.

Kalabalık biraz daha artar.

-Oruç, oruç.. He-

rif beni deli edecek ya -hu...

-Ulan sana herif deme diyorum. Kan başıma sığmıyor.

-Kan başına çıkıyorsa şakaklarına boyunuz çektir!

-Ne ? İşitiyor musunuz ? Ümmet-i Muhammet! Herif beni pezevenk yaptı.

Kalabalık gittikçe artar.

-Bırakın beni, şu iti pastırma gibi doğruyayım.

-Yavaş gel düdüğüml!

Derken küfürler başlar. Etraftan "Yapmayın! Etmeyin! Mübarek Ramazan'da.." sesleri duyulur.

İki nüktedan böyle yapmacıktan birbirlerine atıp tutarlarken birdenbire "güm! " diye top patlar patlamaz, Nazif,

-Tevfik top patladı. İftarı nerde edelim diye sorunca, kavgaya dinleme yüzünden evlerine iftara geç kalan halk,

-Hay Allah müstahaklarını versin.. Alay ediyorlarmış. Eve geç kaldık. Misafirlere de rezil olduk! diye koşuşmaya başlarlar.

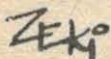
Ramazan'ın böyle tatlı şakaları da eksik olmazdı.



Hey, ahbap...simidini unuttun.

KIRAMAM

-Bakamam, yemek



-Yahu,dedi, senin angaryan da hiç bitmi - yor.Şimdi buna da ol - maz,desem,kırılacaksın. Onun için kabul ediyo - rum, seni kıramam .

Ramazan Karşılması

Davulumun ipi kısa,
Bende tokmak, onda parsa,
Başbakanlık kolay ama,
Muhallifler ah olmasa!

Minareler uzun uzun,
Kandilleri düzüm düzüm...
Sömürgeci kökünüze,
Kibrit suyu topunuzun!

Önüm kıştır, arkam yazdır,
Anlayana sinek sazdır,
Vurdum duymaz olanlara,
Davul zurna bile azdır!

Nutuklardan söz dinlemiş,
Bin söylenmiş, yüz dinlemiş
Kulağında davul çalsan,
Elin oğlu kös dinlemiş!

Güme de güm, güme de güm...
İşler olmuş bir kör düğüm...
Vâdedilen ucuzluğu,
Yıllar yılı yok gördüğüm!

Davulumun tokmağı var,
Ben çalarken bakmalı yar!
Şu insanlar içersinde,
Akıllısı, ahmağı var!

Onun şansı kelindedir,
Elâlem: dilindedir.
Davul halkın omuzunda,
Tokmak onun elindedir!

Kızıyolar tok yazana.
Kaynamıyor bak kazana..
Hiç olmazsa aruç bozsak,
Ramazandan ramazana!

A.N.



Ramazan manileri:

Davulumun ipi kaytan,
Sırtımda kalmadı mintan!

BİN ŞÜKRET

Bektaşî'yi, ramazan günü
herkesin içinde yemek yerken
görünce yakalayıp hapse tıkmışlar.
Hapiste on gün zorla oruç tutturup salmışlar.
Hapis - ten çıkıp az yürüyünce bir de bakmış ki,
bir adam elindeki simidi ısıra ısıra yiyerek karşı - dan geliyor.

Hemen adamasılenmiş:
-Aman arkadaş simidi gizli ye, görürlerse deliğe tıkarlar ha!
Adam, hiç orali olmadan,
-Bana bir şey yapmazlar, demiş, çünkü ben hristiyanım.
Bektaşî,
-Aman iyi, demiş, öyleyse, bir ye de bin şükret!..

Ramazan Manileri

Herkes beni şen bilir,
Derdimi deşen bilir.
Oysa mizah ne imiş,
Deliğe düşen bilir!

İrafa fincan koydum,
İçine bir can koydum,
Hürriyet gelir diye,
Yoluna bir can koydum!

Koltuğunuz yücedir,
Sözlerim derincidir,
Adil kanunlar olsun,
Boynum kıldan incedir!

Ne yıprandım yoruldum,
Ne dinlenip duruldum,
Doğru söyledim diye,
Zincirlere vuruldum!

Halak -Allah-ül-bakar,
Can yakar, yürek yakar...
Başuna dememişler:
"Su akar, aptal bakar!"

Açıldın çiçek oldun,
Mille köçek oldun,
Eskiden sıra iken,
Büyüdün eşek oldun!

Meşeden kütük olur,
Sırtımıza yük olur,
Yaşlanmış kütük ise,
Yeri de büyük olur!

Pek bábürlü hâlin var,
Senin de zevâlin var.
Çok çektiğin bizlere,
Pek ağır vebalin var!

A.N.

Kl b-Y'de



İFTAR!

Şöyle bir davetiye aldım:

"On bir ayın bir sultanı mubarek Ramazan-ı şerif'in çıkmak üzere olması vesilesiyle Kl b Y'de vereceğimiz iftara saat tam 21'de teşrifiniz..."

Pek bir şey anıyamadım. Bizim bildiğimiz, eski büyüklerin konaklarında iftar sofraları herkese açıldı. Sonra koskoca Ramazanda tek bir akşam iftar vermek.. O da davetiyeyle.. Ya saat 21'e ne buyrulur? Amma tuhaf şey, yatsıdan sonra iftar! İmzaya baktım: "Gurmop-timist filestoma başkanı Betül  a- a..."

Sordum, soruşturdum. Meğer bu bir dernekmiş!.. Serde gazetecilik var ya.. gitmezsem meraktan kuduracağım. İftar gününü ipe çektim ve saat 20.30'da "Y" Kl b'den içeri daldım.

Beni gayet n zık bir sosyete hanımı karşıladı. Onu görür görmez iftarın niçin "Y" kl b nde verildiğini hemen anladım. Hatun her haliyle "Yebeni!" diyordu:

-Hoş geldiniz beyefendi.. Betül  a- a...

-Tahmin etmiştim efendim!

-Nerden tahmin buyurmuştunuz?

-Y r y ş n zden efendim.  a- a oynar gibi yürüyorsunuz da!

Gülüştük. Sosyete hanımları soğuk nüktelere pek gülerler. Salona geçtik. Anlaşılan "Y" kl b n  o akşam için "Kapatmışlar" Muazzam bir sofraya, ama Amerikan büfesi tar-

zında duvara sürülmüş. Salonda saçları beyaza boyanmış, dudakları pembe, göz kapakları simsiyah, filiz gibi iki genç hanım daha var.

Başka kimse yok.

-Erken gelmişim galiba...

-İyi ettiniz. Biraz konuşuruz..

-Teşekkür ederim. Öyleyse sorayım: Bu sizin dernek nedir aslında?

-Efendim, yarı siyas  bir dernektir. Filestomak (phil-estomac), mal m, mide dostları demek..

-Ha, şimdi anladım. Yoksa ş  adı muhalefetin ikide bir mideciler, mideciler diye bahsettikleri sizler olmayasınız?

Betül  a- a, gayet şirin güldü:

-Ne münasebet! Onlar bizim erkek üyelerimiz, kocalarımız fil n..

-Peki oldu olacak, iftarı akşam vakti yapaydınız b ri...

-Vallahi Beyefendi düşünmedik değil. Ş  Semraya bakın. Brigitte Bardot k fir! Ya Canan?.. Sophia Loren'i bile çatlatır göğüsleri değil mi?. Sahiden oruçlu gelenler olursa ne yapardık? Beyhude günaha girmiyelim bari dedik.

Biz konuşurken kapıdan akın akın misafirler gelme e başlamıştı: Hastasız doktorlar, işsiz tüccarlar, m şterisiz avukatlar...

Ben, her ihtimale karşı basın ailesi geleneğine uyararak   le yemeği de yememiştim!... Yavaşça, ezgin bir sesle Canan'ın kulağına fısıldadım:

-Ne bekliyoruz ?
Canan sürmeli gözlerini bayıl-
tarak:

-Mühim birini, dedi..
-Mebus mu ?
-Daha Mühim!
-Ocak başkanı mı ?
-Daha mühim!
-E, kim ?
-İmam Nurullah efendi!
-Ne zaman gelecek ?
-Şimdi..Teraviden çıkar çık-
maz!

-E, ne yapacak burada ?

-Aman şekerim, sen de hiç bir
şey bilmiyorsun. Bir de gazeteci o-
lacaksın... İmam ne yapar ?

-Ölür-yıkar!
-Patla!.. Dua edecek, dua!
-İftar duası mı ?
-Hayır... Mahallemizde bir
şube açıyoruz da onun duası!

Biz konuşurken, ansızın ortalık
karışırverdi, polisler yol açtı, el-
ler göğüslerde, başlar hürmetle

eğildi... İmam efendi gelmişti çok
şükür.

Davetliler bir anda büfeye, par-
don, iftar sofrasına üşüştiler. Doğ-
rusu yok yoktu. Hani tadını değil,
adını bilmediğim, yüzünü görmedi-
ğim bütün dünya nimetleri önümüz-
deydi.

Sonra, ortaya bir masa yerleş-
tirildi, üstüne bir ses makinesi o-
turtuldu ve açılış şerefine büyük -
lerimizin nutuklarından parçalar
çalınıp dinlendi.

Bu da bitince, hazım rehaveti
içinde gevşeyen imam efendi, sağ
kolunda Betül Çaça, sol kolunda
Semra Sevsav ortaya geldi ve tec-
vitli bir sesle:

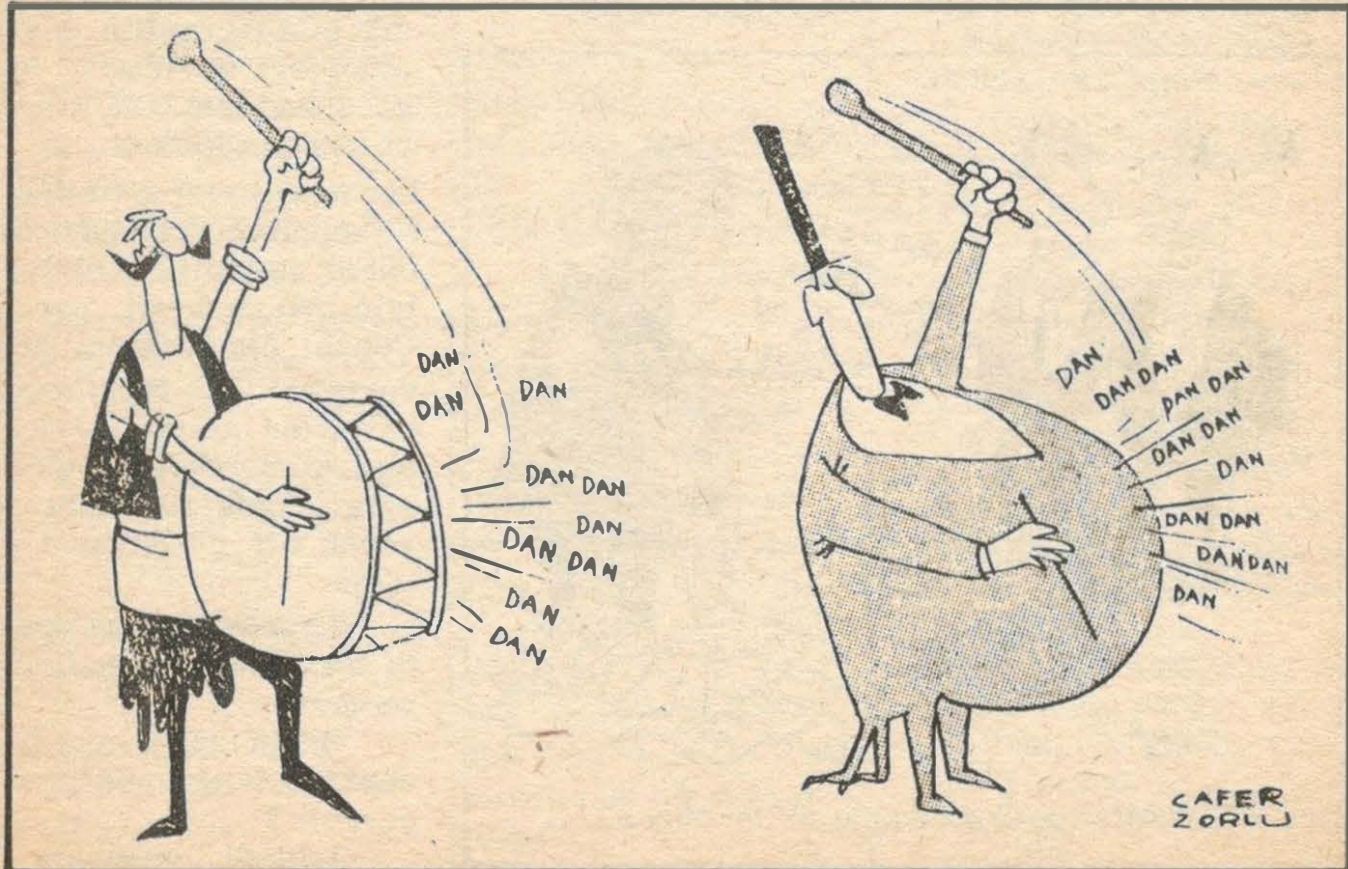
-...Uzun ömürleer ihsan eyle!..

-.. Kahr' ismiyle kahreyle!..

Diye duasına başladı.

Yazımı matbaaya yetiştirebil-
mek için kimseye görünmeden "â-
miiin" sesleri arasında "Y Klöb"
den çıktım.

GÖRÜNMEYEN ADAM



Gümüş Hoca'nın Ramazan Vaazı



Bulgaristan göçmenlerinden Gümüş Hoca, Taşlıtarla camiinde i - kindi namazını kıldık - tan sonra, cemaatin a - yaklarına basıp omuz - larına dayanarak kür - siye geldi. Yaman a - damdı Gümüş Hoca. Bir cennet anlatırdı, yutku - na yutkuna bir hal olurdu - nuz. Bir cehennem an - latırdı, oturduğunuz yer - de yanar, kül olurdunuz.

Bugün de cemaatin soluğu kesilmiş, gözle - ri hocanın ağzında top - lanmıştı.

Hoca sağ eliyle kı - zıla çalan sakalını sı - vazladı, üst üste iki de -

fa öksürdü ve söze baş - ladı:

-Baka be ağalar! Hincik süleyeceğim la - kıldılara eyicene kulak verin. Hepiciği sepetka - falarınıza biyol girsin. Din, diyanet nedir üğ - renin biyol. Bakayırım er biriniz sözüm ona dom - baylar gibi yaşıyorsu - nuz ba!.. Sizlere şincik dünya ve ahiret ahva - linden bahsedeceğim .. Diğneeceğiniz mi Gü - müş ocanın o hangi bir söylediklerini?..

Kürsünün ta dibin - de oturan bir iki ihti - yar cevap verdiler:

-Diğneriz ba!.. Ses - le bakalım!..

Gümüş Hoca, sağ elini kürsiye vurup sö - ze başladı:

-Dünya, sizin an - laacağınız, Cenabı Ak - kın kulları için yarat - tığı bir devlethanedir.. Âdem bubamızın zama - nında bu devlethane emsali bulunmaz, Dol - mabahçe sarayı gibi bi yermiş. Sunracığıma Â - dem bubamız nice bi günaha girmiş, Allah buba da oncağıza kız - dığı gibi o güzelim dev - lethaneyi çevirmiş bi gecekonduya! Ondanbe - ri, vurgunculuk, kara - borsacılık, partacılık, futbolculuk, gördüğünüz bütün hastalıklar bizler için.. Ama, derdi veren Cenabı Ak dermanı da verir ba!.. Biz Müslüman kullarına acımış, bak - mış ki dertten bunale - eriz, hepiciğini unuttu - racak bir çare yarat - mış...

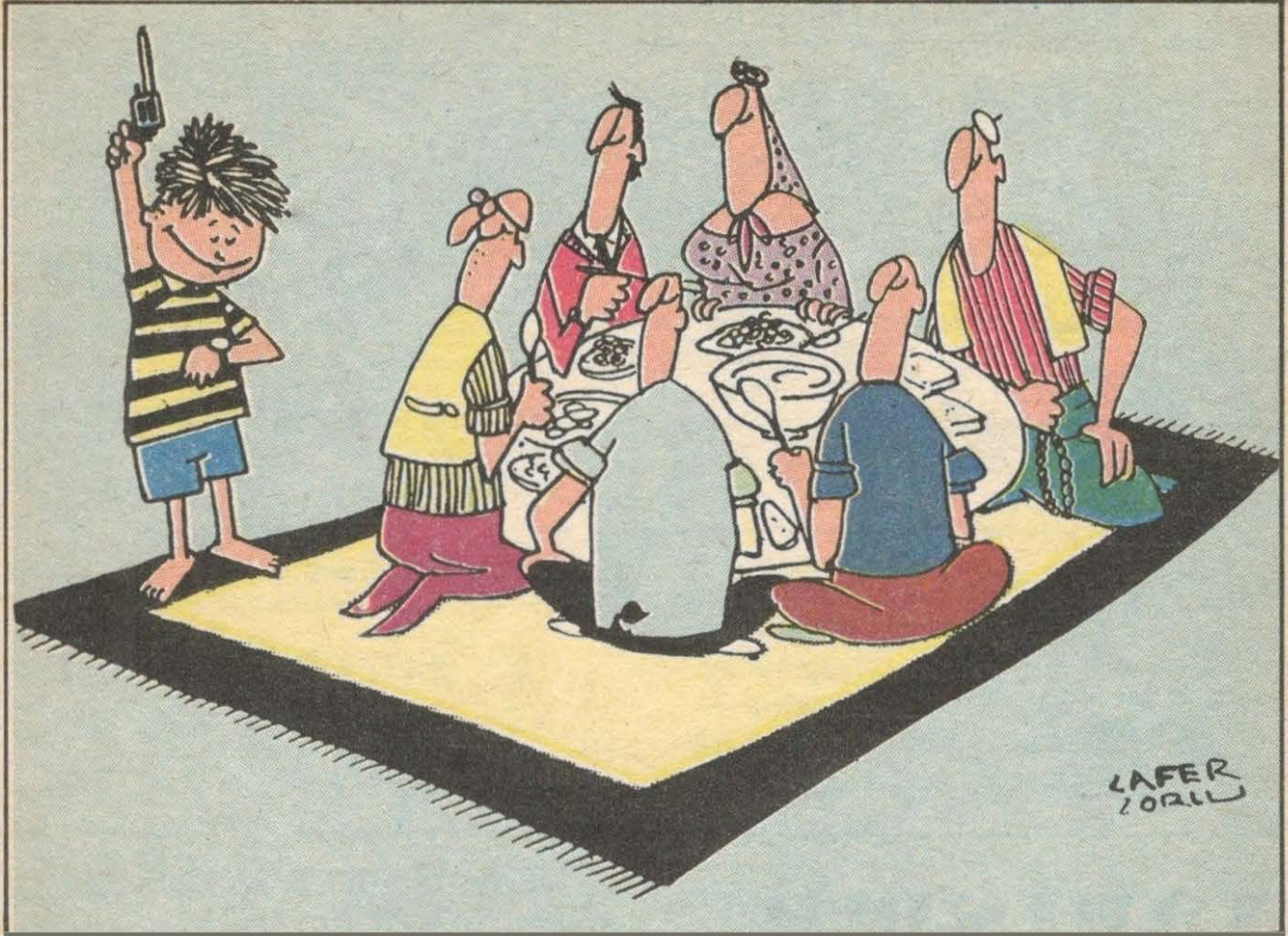
Hoca önce biraz sus - tu, etrafına göz gezdirdi ve sordu:

-Bilin bakayım a be sepet kafalılar, nedir o çarecik?..

Bekledi, cevap ala -



-Dilenciler de Ramazanda lâzım oluyor!..



mayınca sorusunu açıkladı:

-Kimdir o başımız, daralınca imdadımıza koşan ba?..

Cemaatin arasından yakası rozetli bir delikanlı cevap verdi:

-Onu bilmeyecek ne var be ocam?... Çoban Sülü ağabeyimiz !

Gümüş Hoca, gözlerini kapadı, sakalını sıvazladı, başını iki yana sallayarak:

-Üylesine üyle ama dedi, biz burada herhangi bir siyasetçilik yapmıyoruz..Hele yoklayın o angi bir gönüllüğünüzü.Dünyada er bir şeyciği toz penbe gösteren,efkârımızı dağıtıran şey nedir?...Size soruyorum ba, söyleyin bakalım ?

Bir iki saniye kimse sesini çıkarmadı,sonra en arka safta oturan perçemleri kaşınadüşmüş afili bir genç avazı çıktığı kadar bağırdı:

-Benbileerim hocam! Gümüş Hoca âdeta sevinmişti.Kim ne der-

se desin,şükür Allaha gençlik uyanıktı. Gözlerinin içi gülümseyerek sordu:

-E,madem bileersin ahretliğim,süyle de işitsinler,ne imiş o mübarek

- İmam suyu be hocam!

İSLÂMİN ŞARTI

Zekât vermeyen,hacca da gitmeyen cimri bir zengin,Bektaşî'yi dinden sözde sınava çekmek için diye sormuş.

Bektaşî,

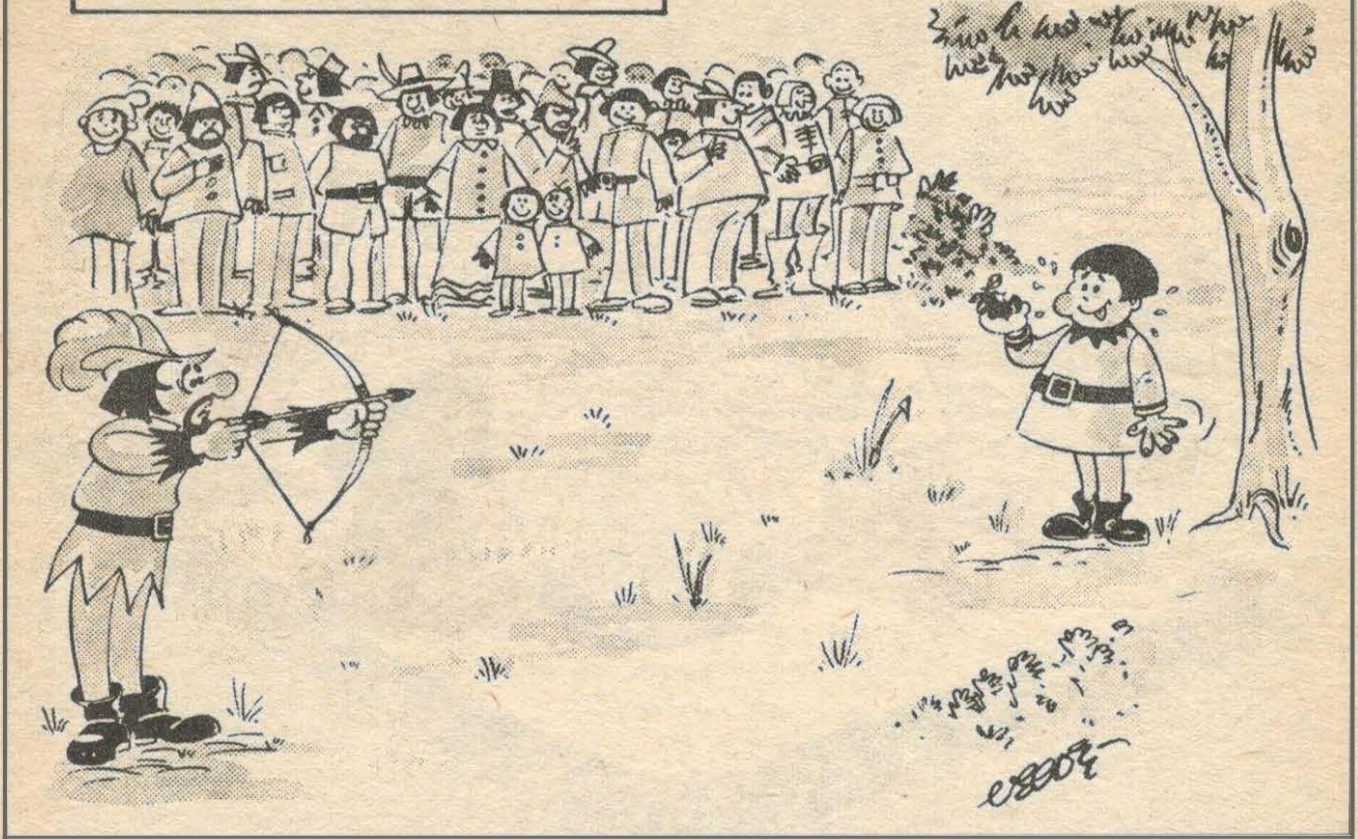
-Birdir. .deyince küplere binen zengin bağırmaya başlamış:

-Bre dinsiz, imansız! Daha islâmın şartını bilmezsin,bir de utanmadan derviş olacaksın,ha!.

Bektaşî gülümsiyerek,

-Ne kızıyorsun ağam,haksız mıyım? demiş.Haksız mıyım yani? Eskiden beşti.Zekâtla haccı siz kaldırdınız, oruçla namazı da biz kaldırdık,kala kala bir şahadet getirmek kaldı.

OKUR KARİKATÜRLERİ



Yarışma Fıkraları

Kızıltoprak (İstanbul) - Hamdi-bey, Nahitbey sk. 4/3 İsmail Toz-man yazıyor:

41 BİTANE Mİ?

İki deli akıl hastanesinin bahçesinde konuşuyordu. Biri,

-Ben dedi yakında gemiyle hep batıya, batıya giderek Amerika'yı bulduktan sonra ordan da Hindistan'a varacağım.

Öbürü uyardı:

-Amerika'yı çok daha önce Kristof Kolomb bulmuştu.

İlk konuşan kızarak,

-Çok salaksın dedi, koskocadün-yada bitane mi Amerika var yani?

Kayseri-PTT Merkez Me-muru Nazire Barlıoğlu yazıyor:

42 BU KADARCIK

Bir ana baba, oğullarının obur-luğundan bıkip usanmışlardı artık. Sofrada olup biteni, başkalarının da hakkını yedikten sonra mutfığa ko-şar, ordakilerini de silip süpürür, yine de karnı doymazdı. Baba, oğlu-nun bu haline dayanamayarak karı-sına,

-Hanım dedi, bugün koca tence-reyle bir güzel yemek yap. Tence-re dolusu yemeği oğlanın önüne ko-yalım da bir iyi karnını doyursun.

Akşam sofraya oturdular. Oğlan koca tencerenin kapağını açar aç-maz dövünmeye başladı:

-Allah, benim hakkımı sizden so-rar inşallah.. Kimbilir siz ne ka-dar çok yediniz ki, bana da bu kadar-cık bıraktınız...

RAMAZANDA BEKTAŞI

GELMEDEN GEÇTİ

Bir gün Bektaşî, mahallenin imama,

-Ramazan ne günü? diye sormuş.

İmam,

-Yarın değil, öbür gün... deyince,

-Aman pek unutkanım, şunu yazıp cebime koyayım da ramazanı kaçırmıyayım... demiş,

Her sabah kalkınca, cebindeki kâğıdı okurmuş: "Ramazan, yarın değil öbür gün..."

Bir sabah top ve davul sesleri, çocuk ılgıllıklarıyla uyanınca, meraklanıp,

-Ne oluyor? diye sormuş.

-Bayram geldi.. demişler.

Bektaşî,

-Yaaa!.. diye sormuş, demek bu yıl mübarek ramazan gelmeden birdenbire bayram çıkageldi ha!..

GİDEN GELMİYOR

Bektaşîye çıkışmışlar:

-Hazret, mübarek Ramazan'ın gitmesine bişey kalmadı, sen bir gün bile oruç tutmadın!

Bektaşî,

-Yooo, erenler! demiş, ben canımı sokakta bulmadım. Ramazan giderse yine gelir, ama fakir bir giderse, bir daha gelmez!

YOKSULLUKTAN

Ramazan günü Bektaşî'yi sarhoş görünce yakalayıp kadı'nın önüne çıkarmışlar. Zaptiye çavuşu, kadı'ya.

-Efendim, demiş, buherifi bir kere daha sarhoş yakalamıştık. Bir daha yapmayacağına and içmişti. Biz de salıvermiştik. Bu mübarek ramazan günü yine sarhoş yakaladık.

Kadı kızgınlıkla sormuş:

-Öyle mi? Demek and içmiştin?

Bektaşî boynunu büküp,

-Ne yapalım, demiş, hep yoksulluktan... Kimi zaman and içeriz, kimi zaman da şarap... Ne bulursak....

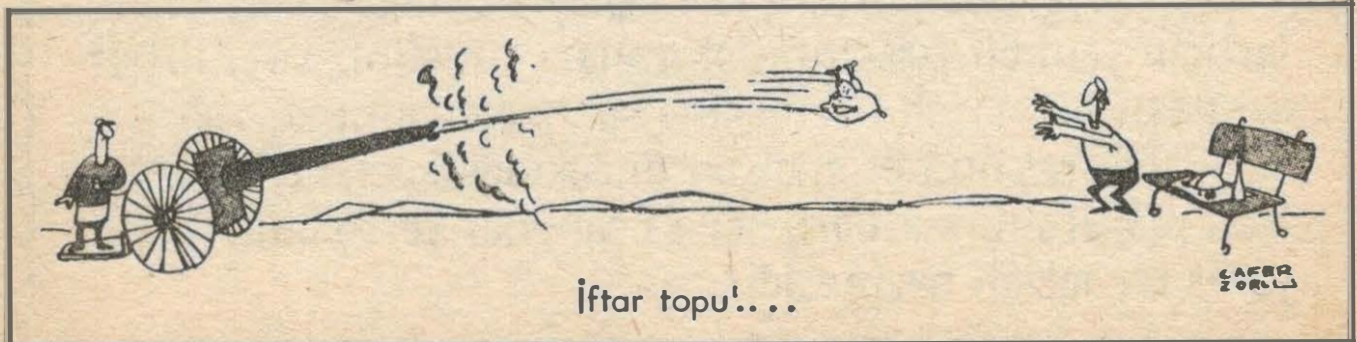
ÇARPIK

Bektaşî ramazan günü bir mezarlıkta yan gelmiş, önüne de çilingir sofrasını düzmüş, demlenip keyfediyormuş. O sırada mezarlıktan geçen, topal, kambur, şaşsı, çolak ve çopur bir adam, şaşkınlık içinde bir süre Bektaşî'yi süzdükten sonra, kızarak,

-Be adam, demiş, böyle mübarek bir günde, hem de mezarlıkta bu haltı etmeye utanmıyor musun? Allah seni çarpar be!...

Bektaşî başını kaldırıp, kendisine akıl verene,

-A çarpık, çurpuk herif! demiş, kimbilir sen ne büyük haltlar yedin ki, Allah da seni böyle çarptı!...





Sayın ve sevgili okurlarımız!

Ustura, iki sayı sonra, ikinci cildini de tamamlamış olacaktır. 53 üncü sayımızla, üçüncü cildimize başlayacağız. Bu, şimdiye kadar Ustura'ları toplayıp ciltletememiş olanlar için yeni bir fırsattır. Ustura'ları ciltletiniz veciltli halde, nasıl bir mizah hazinesine sahip olduğunuzu görünüz. Ustura'nın her cildi, bir öncekinden daha iyi olmaktadır. Ustura'nın ciltleri, her zaman, her yerde bulunabilecek bir mizah hazinesidir.